

*Αξίζει να διαβάσετε όλη την ομιλία του πρωθυπουργού της Ουγγαρίας **Viktor Orbán** που δόθηκε στην Διάσκεψη «Ελπίδα και η Χριστιανική Αντιμετώπιση της Κρίσης», που έλαβε χώρα στη Μαδρίτη της Ισπανίας και στο Πανεπιστήμιο του Αγ. Παύλου, στις 17 Νοεμβρίου 2012.*

Πέραν από τη γνώμη που μπορεί να έχει κάποιος για τον συγκεκριμένο δεξιό πολιτικό, (το ΒΗΜΑ τον λέει "ακροδεξιό"), σπάνια «δυτικός» ηγέτης μπορεί να πει τα λόγια που θα διαβάσετε.

"Αγαπητοί φίλοι, Κυρίες και Κύριοι,

Εμείς οι Ούγγροι καταλαβαίνουμε τον πόνο που αισθάνονται οι Ισπανοί σήμερα, και καταλαβαίνουμε το σκληρό αγώνα που κάνει η ισπανική κυβέρνηση που κληρονόμησε μια δύσκολη οικονομική κατάσταση. Κατανοούμε την απογοήτευση, το θυμό και την ανυπομονησία του ισπανικού λαού. Εμείς οι Ούγγροι τα γνωρίζουμε και εξακολουθούμε να τα γνωρίζουμε αυτά καλά.

*Μια ολόκληρη σειρά από διαδηλώσεις και απεργίες σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο δείχνουν ότι οι άνθρωποι παντού ψάχνουν για την απάντηση στο ερώτημα: **πώς γίνεται το «όνειρο», αυτό που μια κοινή Ευρώπη σήμαινε για όλους μας, να έχει θρυμματιστεί;***

Πώς μπορεί η Ευρώπη να έχει χάσει την ανταγωνιστικότητά της; Γιατί υποφέρει από τέτοια προβλήματα τώρα, που καταστρέφουν το βιοτικό επίπεδο και τον τρόπο ζωής εκατομμυρίων οικογενειών; Αυτά είναι δύσκολα ερωτήματα.

Εγώ πιστεύω ότι αυτό δεν είναι μια απλή υποθετική κρίση. Δεν είναι ότι στη θέση της προηγούμενης ευημερίας υπάρχει τώρα μια βαριά ύφεση της ευρωπαϊκής οικονομίας. Είναι κάτι άλλο. Θεωρώ ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα και δεν αξίζει να εξαπατάμε τους εαυτούς μας.

Μια αναδιοργάνωση εξουσιών συμβαίνει στον κόσμο, η οποία καθιστά αδύνατο η Ευρώπη μετά την κρίση να είναι η ίδια όπως ήταν πριν από την κρίση. Οι ζωές μας δεν θα είναι και πάλι ίδιες όπως ήταν πριν από την κρίση. Και ως εκ τούτου - τουλάχιστον εμείς οι Ούγγροι αυτό πιστεύουμε - οι μεταρρυθμίσεις ή οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δεν είναι επαρκείς στην πολιτική.

Στην Ουγγαρία λέμε ότι απαιτείται πλήρης ανανέωσης της πατρίδας μας, της Ουγγαρίας. Συνολική ανανέωση και ριζική αναδιοργάνωση μέσα σε κάθε διάσταση: την πνευματική, την ηθική, την πνευματική, την οικονομική και την κοινωνική. Αυτό δεν είναι εύκολο.

Κυρίες και κύριοι,

Πρέπει πρώτα απ' όλα να σας καταστήσω σαφές τι δεν μπορείτε να περιμένετε από μένα. Δεν είμαι ένας ιερέας ή ένας εκκλησιαστικός ηγέτης. Και δεν είμαι φιλόσοφος ούτε και λόγιος, και έτσι δεν πρέπει να περιμένετε μια θεολογική, φιλοσοφική ή επιστημονική προσέγγιση από μένα. Όπως λένε στα αγγλικά, είμαι ένας "doer" («ένας που κάνει»). Ένας άνδρας με ένα αίσθημα πολιτικής κλήσης, που συμβαίνει να είναι ο πρωθυπουργός, και που εργάζομαι για να «κάνω». Όσον αφορά τον εαυτό μου, επιτρέψτε μου να σας πω με λίγα λόγια ότι κατάγομαι από ένα μικρό χωριό, και από μια οικογένεια της εργατικής τάξης. Πήγα στη Νομική Σχολή και αργότερα στην Οξφόρδη. Πήρα μέρος στον παράνομο αγώνα κατά του κομμουνισμού και της Σοβιετικής Ένωσης, στην οργάνωση κινημάτων νεολαίας, μετά στην ίδρυση ενός πολιτικού κόμματος και έβαλα κι εγώ το δικό μου καρφί στο φέρετρο του κομμουνισμού. Έγινα μέλος του Κοινοβουλίου στα 26 μου χρόνια και πρωθυπουργός στην ηλικία των 35 χρονών. Μετά από τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης βρέθηκα στην αντιπολίτευση, και οκτώ χρόνια αργότερα, το

2010, επέστρεψα με πλειοψηφία των δύο τρίτων. Αυτά που θα σας πω σήμερα είναι ως εκ τούτου με βάση μια εμπειρία, μια συσσωρευμένη πολιτική εμπειρία από την Κεντρική Ευρώπη και την Ευρώπη.

-

-
Κυρίες και κύριοι,

Οι άνθρωποι που ακολουθούν χριστιανικές παραδόσεις, λαϊκοί, κληρικοί, Καθολικοί και Προτεστάντες, συνδέονται με ένα κοινό αίσθημα. Την ευθύνη του φρουρού που του έχει ανατεθεί η φύλαξη. Μπορείτε να διαβάσετε στο βιβλίο του προφήτη Ιεζεκιήλ, ότι αν ο φρουρός δει τον ένοπλο εχθρό να πλησιάζει, αλλά δεν σαλπίσει για να προειδοποιήσει τους λαό του, τότε ο Θεός θα τον καλέσει να λογοδοτήσει για τις ανθρώπινες ζωές που θα χαθούν. Κατά την άποψή μου, ο Θεός τοποθέτησε εκκλησιαστικούς και κοσμικούς ηγέτες να είναι τέτοιοι άγρυπνοι φρουροί και αυτό περιλαμβάνει και τους πολιτικούς.

Και έτσι γνωρίζω πολύ καλά τις ευθύνες μας ότι πρέπει να διακηρύξουμε ότι η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση που συμβαίνει στην Ευρώπη δεν είναι κάποιο τυχαίο γεγονός το οποίο λίγοι προικισμένοι τεχνοκράτες θα είναι σε θέση να διορθώσουν.

Η κρίση που συμβαίνει στην Ευρώπη είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας αποσύνθεσης που έχει παρουσιάσει εδώ και αρκετό καιρό η ήπειρός μας. Πιστεύω ότι πρέπει να μιλήσουμε και να δηλώσουμε ότι στην Ευρώπη σήμερα, αυτές οι μορφές και διαμορφώσεις της ανθρώπινης συμβίωσης, όπως **το έθνος και η οικογένεια** έχουν πέσει σε μια αμφισβήτηση.

Ομοίως, οι αληθινές και αυθεντικές έννοιες της εργασίας και της πίστωσης έχουν γίνει αβέβαιες στην οικονομική ζωή. Αυτό γιατί αυτά τα σημαντικά πράγματα - η εργασία, οι πιστώσεις, η οικογένεια, το έθνος - διαλύονται από τα ηθικά θεμέλια που ο Χριστιανισμός μας παρείχε και έτσι έχουν χάσει το βάρος και τη σημασία τους κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Δεν ξέρω πότε ξεκίνησε η διαδικασία αυτή, ίσως οι ιστορικοί να γνωρίζουν, αλλά αυτό που βλέπω είναι ότι αυτή η κατάσταση έχει αναπτυχθεί στην Ευρώπη σήμερα, η οποία Ευρώπη - στην πολιτική βεβαίως - έχει αρχίσει να αισθάνεται ντροπή για τις ρίζες της.

Για το λόγο αυτό το νέο ευρωπαϊκό «Σύνταγμα» δεν περιλαμβάνει καμία αναφορά στις χριστιανικές ρίζες. Όχι ότι το ξέχασαν, αλλά, αντίθετα, υπήρξε μια μεγάλης κλίμακας ευρωπαϊκή συζήτηση η οποία κατέληξε στο ότι δεν πρέπει να περιληφθεί. Ο Schuman, ένας

από τους ιδρυτές της ιδέας της Ευρώπης, είπε κάποτε ότι η Ευρώπη είτε θα είναι χριστιανική, είτε δεν θα υπάρχει. Ωστόσο, σήμερα, έχουμε φτάσει στο σημείο όπου η πλειοψηφία των ευρωπαϊκών πολιτικών εργάζεται και κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να εξοριστεί ο Χριστιανισμός και να περιοριστεί μόνο στις εκκλησίες, στην ιδιωτική ζωή των ανθρώπων και στα βιβλία της ιστορίας.

Κυρίες και κύριοι!

Αν μια ισλαμική χώρα αρχίσει να αισθάνεται ντροπή, λόγω των διδασκαλιών του Κορανίου, θα ξυπνήσει ο θυμός των άλλων ισλαμικών χωρών. Αν κάποιος στην Ινδία αρχίσει να αμφισβητεί τις θεμελιώδεις αρχές του Ινδουισμού, ή κάποιος στην Κίνα, τις θεμελιώδεις αρχές του βουδισμού, τότε πολύ γρήγορα θα θεωρηθεί προβληματικός και ακατανόητος. Αντίθετα, στην Ευρώπη βλέπω κάθε μέρα εκείνους που επιθυμούν να σκέφτονται και να συμπεριφέρονται σύμφωνα με τις αξίες του Χριστιανισμού στην πολιτική και κοινωνική ζωή, να θεωρούνται «προβληματικοί» .

Σε σχέση με την κρίση, αυτό που έχω βιώσει στο σύγχρονο κόσμο είναι ότι σε περιόδους κρίσης υπάρχει μια πνευματική, ανυψωτική δύναμη μέσα σε κάθε επιτυχία της εθνικής οικονομίας - επειδή επιτυχημένες εθνικές οικονομίες υπάρχουν, έστω και εκτός Ευρώπης. Στις χώρες της Λατινικής Αμερικής είναι ο Χριστιανισμός, στην Ινδία είναι ο Ινδουισμός και στην Κίνα, είναι ο Βουδισμός. Στην σημερινή καπιταλιστική Δύση, οι άνθρωποι συχνά γελούν αν κάποιος βλέπει το επάγγελμά του ως λειτούργημα και όχι απλά ως μια πηγή εισοδήματος και δεν λαμβάνεται σοβαρά υπόψη, εφόσον ισχυρίζεται ότι έχει λάβει την ευθύνη από τον Θεό για όλες τις κοινότητες που αποτελούν μέρος του κτιστού κόσμου. Η εκκοσμικευμένη Ευρώπη βλέπει τις παραδοσιακές μορφές της κοινωνικής ζωής, το έθνος, την εκκλησία και την οικογένεια, με σκεπτικισμό, σαν να επρόκειτο για κάποια απομεινάρια του παρελθόντος, και η Ευρώπη δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, πολλά εκατομμύρια, που δεν είναι πλέον σε θέση να ζήσουν και να βιώσουν τις ανθρώπινες σχέσεις τους στο πραγματικό βάθος τους.

Εν τω μεταξύ, ο πληθυσμός της Ευρώπης βρίσκεται σε σταδιακή συρρίκνωση, επειδή

η οικογένεια είναι υπό συνεχή επίθεση, και πολλοί θεωρούν την δημιουργία οικογένειας ως κάτι που εμποδίζει την ικανοποίηση του εγώ. Η μείωση των οικογενειακών κοινοτήτων είναι μια γενική τάση σε όλη την Ευρώπη. Στην Ουγγαρία, το ποσοστό των παιδιών που γεννιούνται εκτός γάμου είναι 42 τοις εκατό, και η ηλικία των γυναικών κατά τη γέννηση του πρώτου παιδιού τους είναι 30 ετών. Δεν κάνουν παιδιά πριν, αλλά μόνο μετά την ηλικία των 30.

Η Ουγγαρία - η χώρα της Αγίας Ελισάβετ - είναι μία από εκείνες τις ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες η επιθυμία για παιδιά είναι χαμηλότερη, και αυτό μόνο εν μέρει συνδέεται με τα υπαρξιακά προβλήματα που έχουν προκύψει ως αποτέλεσμα της κρίσης. Ο λαός μας, επίσης, υποφέρει από πιο βαθιά ριζωμένα προβλήματα.

Αγαπητοί φίλοι,

Κατά τη διάρκεια του κομμουνισμού, οι θρησκευτικές κοινότητες στην Ουγγαρία είχαν να αντιμετωπίσουν μια σοβαρή κατάσταση. Η κόκκινη δικτατορία εξέδωσε μια αντι-εκκλησιαστική πολιτική, πρώτα ανοιχτά, στη συνέχεια με πανουργία, με την οποία θέλησε να τερματίσει τη σύνδεση του ουγγρικού λαού με τις δικές του εκκλησιαστικές κοινότητες.

Ωστόσο, δεν ήταν σε θέση να το πετύχουν, αν και κατάφεραν να τις αποδυναμώσουν. Το 95% του ενήλικου πληθυσμού στην Ουγγαρία, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της απογραφής, δηλώνουν ότι ανήκουν σε ένα θρησκευτικό δόγμα, ενώ μόνο το 16% πηγαίνει στην εκκλησία σε εβδομαδιαία βάση. Σε απάντηση στο ερώτημα, αν είναι θρησκευόμενοι, πολλοί απάντησαν ναι, αλλά η πλειοψηφία λέει ότι θρησκευεται με το δικό της τρόπο, και πολύ λίγοι ομολογούν ότι θρησκευούνται σύμφωνα με τις διδασκαλίες της εκκλησίας τους. Αυτά είναι πολύ ενδιαφέροντα και την ίδια στιγμή στέλνουν προειδοποιητικά σήματα.

Κυρίες και κύριοι,

Πρέπει να πω ότι η γήρανση της Ευρώπης που αρνείται τις χριστιανικές ρίζες της, και μέσα σε αυτήν και η Ουγγαρία, είναι σαν τον άνθρωπο στη γνωστή παραβολή που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο. Οι πλημμύρες ήρθαν και χτύπησαν το σπίτι. Και αυτό το κτίριο βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Η Ευρώπη η ίδια ευθύνεται για το γεγονός ότι μόλις μετά βίας μπορεί να αντέξει την πλημμύρα, και πίσω από τα προβλήματα βρίσκεται η αδυναμία, και πίσω από αυτή την ευρωπαϊκή αδυναμία

βρίσκονται ακριβώς αυτά τα πράγματα: η κρίση της οικογένειας, της κοινότητας και του έθνους. Αυτά έκαναν την Ευρώπη ισχυρή και κυρίαρχη σε παγκόσμιο επίπεδο, ακριβώς επειδή η Ευρώπη στηρίχθηκε σε ένα χριστιανικό σύστημα ηθικής: στο εμπόριο, στην οικονομία, στην οικογένεια και στο έθνος. Θα ήθελα να επισημάνω μόνο ένα ζήτημα για να σας δείξω τι εννοώ. Και αυτό είναι το θέμα της πίστωσης.

Στην Παλαιά Διαθήκη, η λέξη τοκογλυφία, σημαίνει να δαγκώσεις ένα άλλο πρόσωπο, όπως ένα φίδι κάνει. Η Καθολική Εκκλησία θέσπισε επίσης απαγόρευση συλλογής τόκων από τα δάνεια. Προφανώς ήθελε να προστατεύσει τους ανθρώπους από την αγωνία και τη βαρβαρότητα των τοκογλύφων. Εκείνη την εποχή, η εμπιστοσύνη, η ιερότητα του λόγου και η έντιμη επιχειρηματική ηθική ήταν ακόμα συνδεδεμένη με την πίστωση. Δεν είμαι αφελής ρομαντικός. Η απληστία και η ανθρώπινη επιθυμία να γίνει ο άνθρωπος πλούσιος προφανώς δεν ήταν άγνωστες έννοιες σε εκείνους τους χρόνους.

Παραμένει, ωστόσο, σημαντικό ότι εκείνες τις ημέρες κάθε θέμα που σχετίζονταν με την πίστωση ήταν μέρος ενός χριστιανικού συστήματος αξιών και συμπεριφοράς, και

μετριόνταν σύμφωνα με τα χριστιανικά πρότυπα. Αν κοιτάξουμε τη λίστα των υπερχρεωμένων χωρών της Ευρώπης, τότε βλέπουμε ότι τα δάνεια από τα οποία οι χώρες μας υποφέρουν δεν έχουν πλέον καμία σχέση με οποιοδήποτε είδος ηθικών αρχών. Οι προϋποθέσεις για την επιτυχή λήψη πίστωσης σήμερα είναι τέτοια που θέτει σε κίνδυνο την κυριαρχία του κάθε έθνους, και οι δανειστές πιέζουν τις κυβερνήσεις να πάρουν τα χρήματα από τους ίδιους τους ανθρώπους στους οποίους πρέπει να τα χορηγούν.

Είναι πεποίθησή μου ότι μια Ευρώπη που αντιπροσωπεύει τις χριστιανικές αξίες ίσως να μην είχε επιτρέψει στους ανθρώπους να σπαταλήσουν το μέλλον των οικογενειών τους με τη λήψη ανεύθυνων δανείων. Στην Ουγγαρία, αυτό είναι που συνέβη σε ένα εκατομμύριο οικογένειες. Μια Ευρώπη που αντιπροσωπεύει τις χριστιανικές αξίες θα είχε ίσως προειδοποιήσει όλους ότι τελικά θα πρέπει να εργαστούν για να κερδίσουν κάθε ευρώ που ξοδεύουν, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δανείζονται. Μια Ευρώπη που αντιπροσωπεύει τις χριστιανικές αξίες θα μπορούσε ίσως να προσφέρει δάνεια σε εκείνους που βλέπει ότι εργάζονται για να κερδίσουν και θέλουν να συνεχίσουν να εργάζονται προκειμένου να κερδίσουν.

Μια κοινή Ευρώπη, που αντιπροσωπεύει τις χριστιανικές αξίες ίσως ποτέ δεν θα επέτρεπε σε ορισμένες χώρες να πέσουν **στη δουλεία του χρέους**. Αυτό είναι ένα σημαντικό ζήτημα για το ισπανικό έθνος. Δεν είναι η δουλειά μου, αλλά θα ήθελα να σας προειδοποιήσω ότι η Ισπανία είναι πολύ κοντά στο να πέσει στη δουλεία του χρέους.

Και μια χώρα μπορεί να κατακτηθεί με δύο τρόπους: με το σπαθί ή μέσω του χρέους, και αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε. Και τέλος, μια Ευρώπη που αντιπροσωπεύει τις χριστιανικές αξίες θα ήταν ίσως, στη θέση σήμερα, να καταναίμει με δικαιοσύνη τα βάρη της οικονομικής κρίσης.

Κυρίες και κύριοι,

Αν σήμερα στην Ευρώπη μια κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να δανειστεί από ένα ευρωπαϊκό ή ακόμα και διεθνές οργανισμό, τότε θα πρέπει να θεσπίσει τέτοια μέτρα με τα οποία η κυβέρνηση θα χάσει την αξιοπιστία της από το εκλογικό σώμα.

Το παράδειγμα της Ελλάδας δεν είναι απλώς ένα παράδειγμα ενός έθνους, αλλά μια προειδοποίηση για το σύνολο της Ευρώπης. Δυστυχώς, η προσωπική μου εμπειρία λέει ότι στην Ευρώπη η πιο σοβαρή ηθική κρίση

υπάρχει ακριβώς εξ αιτίας αυτών των πολιτικών και επιχειρηματικών ηγετών οι οποίοι δεν λαμβάνουν υπόψη άλλα κριτήρια, λόγω της δικής τους βραχυπρόθεσμης καριέρας και των οικονομικών συμφερόντων. Όπως λέει η Αγία Γραφή: «Η αγάπη του χρήματος είναι η ρίζα κάθε κακού: όσοι επιθύμησαν να πλουτίσουν, έχασαν την πίστη τους, και διαπέρασαν τον εαυτό τους μέσα από πολλές οδύνες.» Η ηθική κρίση μπορεί επίσης να αναγνωριστεί στην περίπτωση των ηγετών που, ομολογούν μια φιλοσοφία του «**ας φάμε και ας πιούμε, γιατί αύριο θα πεθάνουμε**», ή τουλάχιστον «**αύριο δεν θα είμαι στην κυβέρνηση**».

Κυρίες και κύριοι,

Υπάρχουν πολλοί στην Ευρώπη, και παρόλο που μπορεί να είναι μια μειονότητα, αλλά είμαστε πολλοί, των οποίων ο κοινός στόχος είναι να οικοδομήσουμε και πάλι την Ευρώπη στα στερεά θεμέλια του Χριστιανισμού.

Θα ήθελα να σας πω λίγο για την Ουγγαρία. Στην Ουγγαρία ακολουθούμε αυτή την πορεία από το 2010.

Έχουμε δημιουργήσει ένα νέο σύνταγμα που το πρώτο κεφάλαιο καλούμε «Εθνική Πίστη». Αυτή είναι η ουσία του συντάγματος, το πνευματικό πλαίσιο, η ραχοκοκαλιά του. Η πρώτη γραμμή

του νέου συντάγματος αρχίζει με τις λέξεις: «Κύριε, ευλόγησε τον ουγγρικό λαό!» Αυτή είναι επίσης η πρώτη γραμμή της εθνικής μας προσευχής. Η πρώτη λέξη του ουγγρικού Συντάγματος είναι ο Θεός. Η Ουγγαρία είναι μια χώρα της οποίας ο πρώτος βασιλιάς, ο οποίος ονομαζόταν Άγιος Στέφανος, κάποιες χιλιάδες χρόνια πριν, μετά που το πρώτο του παιδί πέθανε και δεν είχε απογόνους, πρόσφερε το στέμμα της Ουγγαρίας στην Παναγία. Βλέπουμε την Ουγγαρία ως μια χώρα που ο πρώτος βασιλιάς μας αφιερώθηκε στην Παναγία. Αυτό είναι ένα σημαντικό γεγονός. Δεν πρόσφερε την φύλαξη του έθνους σε μια ξένη δύναμη, ή σε ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, αλλά στη Παρθένο Μαρία. Αυτό αντανακλάται στο Σύνταγμα. Ένας από τους λόγους για τους οποίους αναπτύξαμε ένα σύνταγμα αυτού του είδους ήταν ότι θεωρήσαμε ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις ευρωπαϊκές πολιτικές και πνευματικές τάσεις και δυνάμεις που στοχεύουν να απωθήσουν και να υπονομεύσουν τον χριστιανικό πολιτισμό και τις χριστιανικές αξίες. Γνωρίζαμε ότι αυτό θα οδηγήσει σε σύγκρουση.

Οι ευρωπαϊκές δυνάμεις που επιθυμούν να υπονομεύσουν την ισχύ του Χριστιανισμού είναι ισχυρές και καλά οργανωμένες δυνάμεις. Πρόκειται για ένα σημαντικό παράγοντα στο

εσωτερικό της Ευρώπης. **Ας μην τρέφουμε
αυταπάτες, είναι καλύτερα να
αντιμετωπίσουμε την αλήθεια.** Αλλά είμαι
σίγουρος ότι αν δεν έρθουμε σε σύγκρουση
μαζί τους, τότε θα μας εξοβελίσουν τόσο από
την ευρωπαϊκή δημόσια ζωή όσο και από την
εθνική δημόσια ζωή. Για το λόγο αυτό, η
Ουγγαρία αποφάσισε ότι θα αντιμετωπίσει
αυτήν τη σύγκρουση.

Έχουμε συμπεριλάβει επίσης τις ακόλουθες
σκέψεις στο σύνταγμά μας. «**Πρεσβεύουμε ότι η
βάση της ανθρωπίνης ύπαρξης είναι η
ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Πρεσβεύουμε ότι η
ανθρώπινη ελευθερία μπορεί να αναπτυχθεί
μόνο σε συνεργασία με τους άλλους.
Πρεσβεύουμε ότι το πιο σημαντικό πλαίσιο της
συνύπαρξης μας είναι η οικογένεια και το
έθνος, και ότι οι αξίες για την συνύπαρξη είναι
πίστη, η εμπιστοσύνη και η αγάπη.
Πρεσβεύουμε ότι τα θεμέλια της δύναμης της
κοινότητας και της τιμής του κάθε ανθρώπου
είναι η εργασία και η εκδήλωση του
ανθρώπινου πνεύματος. Πρεσβεύουμε το
καθήκον να βοηθήσουμε τους αδύνατους και
τους φτωχούς. Πρεσβεύουμε ότι ο κοινός
στόχος του κράτους και των πολιτών είναι η
ευημερία, η ασφάλεια, η τάξη και η επίτευξη
της αλήθειας και της ελευθερίας.**

Αναγνωρίζουμε την εξουσία του Χριστιανισμού στη διατήρηση του έθνους", Αυτό είναι που προκάλεσε τη μεγαλύτερη σύγκρουση:
Αναγνωρίζουμε την εξουσία του Χριστιανισμού στη διατήρηση του έθνους.

Ο Θεμελιώδης Νόμος μας έχει γίνει στόχος της διεθνούς και της ουγγρικής αριστεράς, παρά το γεγονός ότι οι αναφορές στις χριστιανικές αξίες περιλαμβάνονται στα συντάγματα πολλών χωρών. Ποια είναι λοιπόν η εξήγηση για το τυφλό αυτό μίσος; Λοιπόν, η γνώμη μου είναι ότι οι εκπρόσωποι των βασικών ευρωπαϊκών σημερινών πολιτικών δεν είναι διατεθειμένοι να αποδεχθούν το γεγονός ότι ο Χριστιανισμός είναι και πάλι ικανός να υιοθετήσει μια όλο και πιο αποφασιστική πολιτική θέση. Απέχω από τη χρήση όρων όπως φιλελεύθερη και αριστερή πλευρά, γιατί δεν ξέρω αν αυτοί οι όροι σημαίνουν τα ίδια όπως και στην Ουγγαρία, και γι' αυτό θα μάλλον να πω ότι - η ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής σκέψης, η κυρίαρχη τάση της, έχει μια σαφή εικόνα για το μέλλον της Ευρώπης.

Νομίζουν ότι η Ευρώπη κινείται προς μια κατάσταση όπου το θρησκευτικό θα γίνει άθρησκο, όπου το εθνικό θα φύγει για να έρθουν σχηματισμοί υπερ-εθνικοί και όπου οι οικογένειες θα αντικατασταθούν από άτομα. Το λένε αυτό «πρόοδο». Αυτή είναι η κυρίαρχη

πνευματική τάση στην ευρωπαϊκή πολιτική σήμερα.

Η δική μας 'αμαρτία', είναι ότι στον 21ο αιώνα έχουμε τολμήσει να συμπεριλάβουμε στο σύνταγμά μας, το γεγονός ότι η πίστη, η εκκλησία, το έθνος και η οικογένεια δεν ανήκουν στο παρελθόν μας, αλλά στο μέλλον μας. Αυτός είναι ο λόγος για την τεράστια επίθεση μίσους που εξαπολύθηκε ενάντια στο ουγγρικό Σύνταγμα και τους δημιουργούς του ουγγρικού Συντάγματος.

Πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι, ότι όπως έχει γίνει στο παρελθόν, κατά τη διάρκεια της ιστορίας, μια βασιζόμενη στον χριστιανισμό πολιτική θα ανανεώσει για μια ακόμη φορά την Ευρώπη.

Πιστεύουμε σε αυτό που ο Schuman δήλωσε: Η Ευρώπη είτε θα είναι χριστιανική, είτε δεν θα υπάρχει. Και πιστεύουμε ότι εμείς, που ο Θεός έβαλε μέσα σε αυτό τον αγώνα ως ευσυνείδητους φύλακες της Ευρώπης, ως πολιτικοί, έχουμε την ευθύνη να δώσουμε πίσω σε ξεθωριασμένες και κενές αξίες μας την Χριστιανική ηθική σημασία, έτσι ώστε η αλληλεγγύη να μην θεωρείται η ισότητα των συμφερόντων, αλλά, αντίθετα, μια δέσμευση προς το άλλο άτομο και το άλλο πρόσωπο, και

έτσι ώστε η προστασία του κτιστού κόσμου να μην είναι απλώς ένα πολιτικό πρόγραμμα, η αναγνώριση της εργασίας των ανθρώπων πρέπει να είναι τόσο ισχυρή ώστε ο καθένας που εργάζεται από τον ανειδίκευτο εργάτη ως τον ατομικό φυσικό να μπορεί να βλέπει την εργασία του ως λειτούργημα, ένα είδος ιερής αποστολής. Πρέπει να εργαστούμε για να διασφαλίσουμε ότι η πίστωση θα προσδιορίζεται από την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των δύο μερών. Για να ανανεώσουμε την επιτυχία της Ευρώπης σύμφωνα με το πνεύμα των χριστιανικών αξιών χρειαζόμαστε μια πολιτική κουλτούρα, μια προσωπική νοοτροπία και διακυβέρνηση, και την παροχή προσωπικών παραδειγμάτων όπως ορίζονται και καθορίζονται από τη χριστιανική διδασκαλία. Χρειαζόμαστε πολιτικούς και ηγέτες των οποίων ο πολιτισμός δεν είναι χτισμένος στην ζηλοφθονία, στην καύχηση, στην ματαιοδοξία, στην επιθετική συμπεριφορά, στο κυνήγι του προσωπικού κέρδους. Αν δεν μπορούμε να τα υιοθετήσουμε αυτά, τότε δεν θα έχουμε ποτέ την πλειοψηφία στην ευρωπαϊκή πολιτική. Αυτό είναι το πιο δύσκολο στην πολιτική, αλλά κυρίες και κύριοι, δεν βλέπω και κανένα άλλο μονοπάτι στην πολιτική που να μην οδηγεί με βεβαιότητα στην καταδίκη ή τον αφανισμό.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας".